

Udskriftsdato: 30. december 2025

LBK nr 930 af 24/09/2009 (Historisk)

Bekendtgørelse af lov om jagt og vildtforvaltning

Ministerium: Miljø- og Ligestillingsministeriet

Journalnummer: Miljømin., j.nr. 029-00053

Senere ændringer til forskriften

LOV nr 1383 af 21/12/2009 § 6 - LOV nr 484 af 11/05/2010 § 7 - LOV nr 1273 af 21/12/2011 § 13 -

LOV nr 580 af 18/06/2012 § 15

Bekendtgørelse af lov om jagt og vildtforvaltning¹⁾

Herved bekendtgøres lov om jagt og vildtforvaltning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1045 af 20. oktober 2008, med de ændringer, der følger af § 24 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, og § 2 i lov nr. 514 af 12. juni 2009.

Kapitel 1

Formål m.v.

§ 1. Lovens formål er at sikre arts- og individrige vildtbestande og skabe grundlag for en bæredygtig forvaltning heraf ved

- 1) at beskytte vildtet, særlig i yngletiden,
- 2) at sikre kvantiteten og kvaliteten af vildtets levesteder gennem oprettelse af vildtreservater og ved på anden måde at etablere, retablere og beskytte vildtets levesteder og
- 3) at regulere jagten således, at den sker efter økologiske og etiske principper og under varetagelse af hensynet til beskyttelse af vildtet, især af sjældne og truede arter.

Stk. 2. Ved lovens administration skal hensynet til befolkningens rekreative behov afvejes over for hensynet til beskyttelse af vildtet.

§ 2. Lovens regler om vildt gælder for pattedyr og fugle, herunder trækfugle, som er naturligt forekommende i den danske natur. Reglerne gælder også for pattedyr og fugle, som er udsat eller er undsluppet menneskelig varetægt, og som har etableret vildtlevende, reproducerende bestande i naturen, medmindre de traditionelt betragtes som husdyr.

Stk. 2. Lovens regler om jagt gælder for alle handlinger, der med egnet middel har til formål at efterstræbe vildt, uanset om der i forbindelse med jagten fanges eller nedlægges vildt.

Kapitel 2

Generelle vildtforvaltningsbestemmelser

§ 3. Jagt må kun drives på vildt, der er fastsat jagttid for, og kun inden for den jagttid, der er fastsat for arten.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte jagttid for de enkelte vildtarter ud fra følgende principper:

- 1) Jagt på fugle må ikke være i strid med de beskyttelsesforanstaltninger, der er truffet i disses udbredelsesområder.
- 2) Jagt på fugle skal tilgodese en fornuftig udnyttelse og være økologisk afbalanceret.
- 3) Der må ikke drives jagt på fugle i yngletiden og på fugle under træk til redebygningsstedet.
- 4) Der bør ikke drives jagt i perioden 1. februar - 31. august.
- 5) Der bør ikke fastsættes jagttid på sjældne eller truede arter.
- 6) Arter, der generelt eller lokalt har et utilfredsstillende lavt bestandsniveau, bør beskyttes.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler, der udvider, begrænser eller ophæver jagttiden for de enkelte vildtarter inden for nærmere afgrænsede områder samt på fiskeriterritoriet eller dele heraf.

§ 4. Jagt må kun finde sted i tiden fra solopgang til solnedgang.

Stk. 2. Miljøministeren kan for visse bestemte vildtarter fastsætte regler, der udvider eller begrænser det tidsrum, der er nævnt i stk. 1. Reglerne kan omfatte hele landet, nærmere afgrænsede områder, fiskeriterritoriet eller dele heraf.

§ 5. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at visse vildtarter i nærmere bestemte områder kun må jages efter tilladelse fra ministeren.

§ 6. Med henblik på at beskytte vildtet eller regulere udnyttelsen heraf kan miljøministeren fastsætte regler om, herunder forbud mod

- 1) udsætning, indfangning og hold af vildt,
- 2) handel med og besiddelse af vildt og dele heraf og
- 3) indsamling af, handel med og besiddelse af æg fra fuglevildt.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om kontrol med og registrering af hold af vildt, herunder regler om, at ministeren uden retskendelse kan lade udtage prøver af individer af bestemte vildtarter.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om biotopplaner.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at kun personer, som har gennemgået et kursus, kan udsætte fuglevildt. Miljøministeren kan endvidere fastsætte regler om kursus i udsætning af fuglevildt.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte regler om aflevering af vildt, der findes dødt i naturen.

Stk. 6. Miljøministeren kan fastsætte regler om registrering af private ægsamlinger.

Stk. 7. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at kun personer eller virksomheder, der af ministeren har fået autorisation hertil, må behandle og pleje tilskadekommet vildt. Der kan tillige fastsættes regler om, at autorisation kan nægtes eller tilbagekaldes.

§ 6 a. Yngle- eller rasteområder for de pattedyr, der er nævnt i bilag 1, må ikke ødelægges eller beskadiges.

Stk. 2. Fugles reder må ikke forsætligt ødelægges, beskadiges eller fjernes. Æg må ikke forsætligt ødelægges eller beskadiges.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om fældning af visse træer og forbud mod ødelæggelse eller beskadigelse af redesteder og yngle- eller rasteområder.

§ 7. De pattedyr, der er nævnt i bilag 1, må ikke forsætligt forstyrres med skadelig virkning for arten eller bestanden. Forbuddet gælder i forhold til alle livsstadier af de omfattede dyrearter.

Stk. 2. Fugle må ikke forsætligt forstyrres med skadelig virkning for arten eller bestanden.

§ 8. Billed- og lydoptagelser samt registrering og iagttagelse ved reder og ynglepladser må ikke ske på en sådan måde, at vildtet og dets yngel forulempes.

§ 9. Mærkning af vildt må kun foretages efter tilladelse fra miljøministeren.

§ 9 a. Miljøministeren iværksætter de bevaringsforanstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at det ikke medfører en væsentlig negativ virkning for bevaringsstatus for de pattedyr, som er nævnt i bilag 1 til loven, når de utilsigtet indfanges eller slås ihjel. Bevaringsforanstaltninger iværksættes på grundlag af overvågning eller yderligere undersøgelser.

Stk. 2. Miljøministeren iværksætter de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at indsamling i naturen af enheder af de pattedyr, som er nævnt i bilag 2 til loven, og udnyttelsen heraf er forenelig med hensynet til at bevare disse arter.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter regler for at gennemføre foranstaltninger som nævnt i stk. 1 og 2.

Stk. 4. Miljøministeren kan etablere en rådgivningsordning, der rådgiver om beskyttelse af de pattedyr, der er nævnt i lovens bilag 1.

§ 10. Vildtarter, der ikke er fastsat jagttid for, må kun konserveres af personer eller virksomheder, der af miljøministeren har fået autorisation til erhvervsmæssig konservatorvirksomhed.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om autorisationsordningen, herunder regler om, at autorisation kan nægtes eller tilbagekaldes.

§ 11. Personer, der af miljøministeren bemyndiges til at opspore og aflive nødstedt vildt, har mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til privat område.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om opsporing og aflivning af nødstedt vildt.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om udstedelse og tilbagekaldelse af den legitimation, der er nævnt i stk. 1.

§ 12. Til fremme af de interesser, som loven tilsigter at varetage, kan miljøministeren yde tilskud til

- 1) ophjælpning af vildtbestanden, herunder forbedring af vildtets levesteder,
- 2) oplysning om jagt og vildtpleje,
- 3) landsdækkende jagtforeninger,
- 4) gennemførelse af forvaltningsplaner for sjældne eller truede vildtarter,
- 5) forskning, uddannelse og overvågning og
- 6) andre jagt- og vildtforvaltningsformål efter miljøministerens nærmere bestemmelse.

Kapitel 3

Jagtretten

§ 13. Ingen må jage, hvor den pågældende ikke har jagtret, medmindre den jagtberettigedes samtykke foreligger.

§ 14. Jagtretten på en ejendom tilkommer ejendommens ejer.

Stk. 2. På ferske vande, der ikke er undergivet særlig ejendomsret, tilkommer jagtretten ejerne af de tilstødende ejendomme, således at en ejer har jagtret på den del af vandet, der ligger nærmere den pågældendes ejendom end nogen anden ejendom.

Stk. 3. Reglerne i stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse i det omfang, jagtretten i medfør af de hidtil gældende regler tilkommer andre.

§ 15. Enhver med fast bopæl i Danmark har ret til at drive ikkeerhvervsmæssig jagt på fiskeriterritoriet som fastlagt ved lov om Danmarks Riges fiskeriterritorium. Jagtretten gælder fra højeste daglige vandstandslinie.

Stk. 2. Reglen i stk. 1 gælder dog ikke, hvis jagten fra ældre tid tilkommer den eller de jagtberettigede på de tilgrænsende landarealer.

Stk. 3. Betingelsen i stk. 1 om fast bopæl her i landet gælder ikke for personer, som er omfattet af Det Europæiske Fællesskabs og EØS's regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, og som derved har opnået en nærmere tilknytning til landet.

§ 16. Der må ikke drives jagt på eller fra offentlig vej eller sti.

Stk. 2. Det er dog tilladt at tilegne sig vildt, der er beskudt på egen jagtgrund, når det falder på tilgrænsende offentlig vej eller sti.

§ 17. Den, der har beskudt vildt på sin egen jagtgrund, må ikke tilegne sig vildtet, når det falder på en anden persons jagtgrund. Ejeren eller den jagtberettigede skal snarest muligt underrettes om vildtet.

§ 18. Der må ikke drives jagt på eller fra et sammenhængende areal, der er mindre end 1 ha. Et areal anses for sammenhængende, uanset at det gennemskæres af vej eller jernbane, når disse lovligt kan krydses til fods.

Stk. 2. Kun ejendommens ejer og dennes husstand må drive jagt på eller fra et sammenhængende areal, jf. stk. 1, 2. pkt., der er mindre end 5 ha. Hvis jagtretten er overdraget sammen med brugsretten til ejendommen, må jagten kun drives af den, der har brugsretten, og dennes husstand.

Stk. 3. Begrænsningerne i stk. 1 og 2 gælder ikke, hvis der er indgået aftale om, at jagten på arealet udøves sammen med jagten på tilgrænsende arealer, således at det samlede areal overstiger de nævnte arealgrænser. Tilstedeværelsen mellem arealerne af vej eller jernbane, der lovligt kan krydses til fods, medfører ingen begrænsninger i adgangen til at indgå aftale.

Stk. 4. Begrænsningen i stk. 1 gælder ikke for øer, der er mindre end 1 ha, når jagt er tilladt på det omkringliggende fiskeriterritorium eller dele heraf.

Stk. 5. På arealer, der ejes af mindst 4 personer i fællesskab, må der ikke drives jagt, medmindre der er indgået en skriftlig aftale om jagtudøvelsen, som er tiltrådt af mindst 3/4 af ejerne.

Stk. 6. Reglen i stk. 5 gælder ikke, hvis der til en anpart er knyttet rådighed over en bestemt, afgrænset del af arealet. Jagt på sådanne delarealer er omfattet af reglerne i stk. 1-3.

Stk. 7. Miljøministeren kan fastsætte regler om udøvelse af jagt i nærheden af indhegninger, bure og lignende, hvor der opdrættes eller har været opdrættet vildt.

§ 19. Der må ikke under jagt afgives skud inden for en afstand af 50 m fra beboelsesbygninger, medmindre der foreligger samtykke fra beboeren.

Stk. 2. På fiskeriterritoriet må der ikke drives jagt inden for en afstand af 100 m fra arealer, der har status som sommerhusområde, og 500 m fra arealer, der har status som byzone.

§ 20. Grundejerens jagtret må ikke afhændes særskilt eller på anden måde varigt adskilles fra ejendomsretten.

Stk. 2. Ejeren kan dog overdrage jagtretten til andre for et bestemt tidsrum, der ikke må overstige 30 år ad gangen.

Stk. 3. Ved overdragelse af brugsretten til en ejendom eller dele heraf skal jagtretten, for så vidt den tilkommer ejendommens ejer, anses for omfattet af brugsretten, medmindre andet er aftalt.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at overdragelse af retten til jagt på bestemte vildtarter kun kan ske for et nærmere fastsat tidsrum.

§ 21. Hvis jagtretten i medfør af de hidtil gældende regler tilkommer en anden end ejendommens ejer, kan ejeren kræve jagtretten afløst ved betaling af et beløb, der svarer til den kapitaliserede værdi af jagtlejen på afløsningstidspunktet.

Stk. 2. Hvis indehaveren af jagtretten ikke vil anerkende afløsningen, skal vedkommende anlægge sag ved de almindelige domstole inden 6 uger fra modtagelsen af kravet om afløsning. I modsat fald er afløsningen bindende fra udløbet af de 6 uger. Sagsanlæg inden for fristen har opsættende virkning.

Kapitel 4

Jagtrettens udøvelse

§ 22. Ingen må jage på en måde, der

- 1) udsætter vildtet for unødige lidelser,
- 2) skader personer, husdyr eller genstande eller udsætter personer for nærliggende fare for at blive skadet eller
- 3) medfører haglfald på anden persons bolig, have eller gårdsplads.

Stk. 2. Personer under 18 år, der har gyldigt jagttegn, må kun udøve jagt i følge med en person over 18 år, der også har gyldigt jagttegn.

§ 23. Nedlæggelse eller ombringelse af vildt må kun finde sted med skydevåben.

Stk. 2. Rovfugle og ugler må ikke anvendes til jagt.

Stk. 3. Jagt må ikke finde sted ved anvendelse af levende lokkedyr.

Stk. 4. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke typer våben og ammunition der må anvendes, herunder regler om salg af visse typer ammunition og regler om, at visse typer ammunition ikke må medtages på jagt.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte regler om anvendelse af hjælpemidler, lokkemidler og lignende til jagt, herunder forbud mod at anvende visse midler.

§ 24. Ved jagt med glatløbet haglgevær på ikkeklovbærende vildt på og fra landarealer og i rør- og sivbevoksninger skal egnet apporporterende hund medbringes.

§ 25. Jagt må ikke finde sted fra motordrevet køretøj og luftfartøj.

§ 26. Jagt fra motordrevet fartøj må ikke finde sted på søer og andre ferske vande.

§ 27. Miljøministeren kan fastsætte regler om jagt på fiskeriterritoriet, herunder forbyde særlige jagtformer inden for bestemte områder.

§ 28. Udfodring af vildt med jagt for øje må ikke finde sted. Vildt må ikke beskydes på jorden eller på vandet i umiddelbar nærhed af foderplads.

§ 29. Miljøministeren kan fastsætte regler om jagt fra platforme og andre kunstige skjul, herunder regler om forbud mod at medtage jagtvåben på platforme og i andre kunstige skjul.

§ 30. Hegn, der tillader passage af vildt, skal indrettes således, at vildtets mulighed for passage er ens fra begge sider af hegnet.

Stk. 2. Undtaget fra reglen i stk. 1 er

- 1) hegn, der er etableret i forbindelse med udsætningspladser for vildt,
- 2) hegn, der har til formål at hindre vildtets adgang til skovkulturer, og
- 3) hegn langs veje og jernbaner.

§ 31. Uvedkommende må ikke færdes med skydevåben eller fangstredskaber på en andens persons jagtgrund uden for de veje og stier, der er åbne for almindelig færdsel. I skove er færdsel med skydevåben eller fangstredskaber dog kun tilladt på de offentlige veje, der fører gennem skoven.

Stk. 2. Reglerne i naturbeskyttelsesloven om offentlighedens adgang til naturen giver ikke adgang til at medbringe skydevåben eller fangstredskaber.

§ 32. Den jagtberettigede er beføjet til selv eller ved sine folk at anholde enhver, der overtræder § 13, og føre den pågældende til politiet. Samme beføjelse tilkommer brugeren af arealet, selv om denne ikke har jagtret. Brugeren skal underrette den jagtberettigede om den skete anholdelse.

Stk. 2. Den anholdte kan fratages skydevåben og andre jagtredskaber samt skudt eller fanget vildt, som den pågældende er i besiddelse af ved anholdelsen. De nævnte genstande skal straks afleveres til politiet, der foranlediger, at der træffes afgørelse om eventuel beslaglæggelse.

Kapitel 5

Vildtreservater

§ 33. Miljøministeren opretter vildtreservater på landjorden, i ferske vande og på fiskeriterritoriet for at beskytte og ophjælpe landets vildtbestande og sikre raste- og fødesøgningsområder for trækkende fugle.

Stk. 2. Reglerne for et vildtreservat skal indeholde bestemmelser om jagt, færdsel og ophold samt oplyse om reservatets beliggenhed.

Stk. 3. Miljøministeren drager omsorg for, at reglerne er offentligt tilgængelige. Deres ikrafttræden, hovedindholdet af bestemmelserne og oplysning om, hvor de kan fås udleveret, bekendtgøres i Statstidende og i et eller flere af de dagblade, der er mest udbredt på egnen. Reglerne sendes til ejerne og brugerne af de ejendomme, som de omfatter. Ministeren lader dem tinglyse på de pågældende ejendomme.

Stk. 4. Når der er sket offentliggørelse efter stk. 3, skal reglerne overholdes af alle og enhver.

§ 34. Miljøministeren fastsætter erstatning til ejere og brugere af de ejendomme, der er omfattet af et vildtreservat, for det tab, som oprettelsen af reservatet påfører dem. Erstatningen afholdes af staten.

Stk. 2. Erstatningsbeløb forrentes fra datoen for ministerens afgørelse, og indtil erstatningen udbetales, med en årlig rente, der svarer til Danmarks Nationalbanks diskonto.

§ 35. Miljøministerens afgørelse om erstatning kan påklages til den taksationskommission, der er nævnt i naturbeskyttelseslovens § 46.

Stk. 2. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller en helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

§ 36. Miljøministeren kan nedlægge et vildtreservat, når de omstændigheder, der begrundede oprettelsen, ikke længere er til stede. Nedlæggelse af et reservat bekendtgøres i Statstidende og i et eller flere af de dagblade, der er mest udbredt på egnen. Ministeren lader reglerne aflyse af tingbogen.

Stk. 2. Hvis nedlæggelse sker efter begæring fra ejendommens ejer, kan det gøres betinget af, at ejeren betaler et beløb til staten. Beløbet, som fastsættes af miljøministeren under hensyntagen til den gevinst, der tilføres ejendommen ved nedlæggelse af vildtreservatet, kan ikke overstige den tidligere tilkendte erstatning. Reglerne i § 35 finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 6

Vildtskader

§ 37. Miljøministeren kan fastsætte regler om regulering af vildt. Hvis der ikke findes tilfredsstillende alternativer til reguleringen, kan regulering foretages for at

- 1) imødegå fare for mennesker eller menneskers sundhed,
- 2) imødegå risiko for smitte af mennesker eller dyr,
- 3) imødegå risiko for luftfartssikkerheden,
- 4) beskytte flora og fauna og
- 5) hindre omfattende skader på bebyggelse, afgrøder, husdyr, skove, fiskeopdræt eller fiskeri- og vandområder.

Stk. 2. For de arter, der er nævnt i bilag 1, må regler efter stk. 1 ikke hindre opretholdelse af den pågældende bestands bevaringsstatus i dens naturlige udbredelsesområde.

Stk. 3. Miljøministeren kan ved fastsættelse af regler efter stk. 1 fravige reglerne i kapitel 2, 3, 4 og 7.

§ 38. Miljøministeren kan pålægge en grundejer at foretage nærmere angivne foranstaltninger til varetagelse af de hensyn, der er nævnt i § 37.

Stk. 2. Hvis ejeren ikke udfører foranstaltningen, kan miljøministeren lade den foretage.

Kapitel 7

Jagttegn

§ 39. Vildt må kun beskydes af personer, der har jagttegn. Jagttegn udstedes af miljøministeren.

Stk. 2. Jagttegn skal medbringes under jagt sammen med fotolegitimation og skal på forlangende vises til politiet.

§ 40. Jagttegn, der giver tilladelse til jagt med glatløbede skydevåben, kan udstedes til personer, som

- 1) har fast bopæl i Danmark,
- 2) er fyldt 16 år,
- 3) er i besiddelse af den nødvendige synsevne samt i øvrigt af den fornødne åndelige og legemlige færlighed,
- 4) ved en prøve har godtgjort at have fornødent kendskab til almindeligt forekommende vildtarter, til reglerne om jagt og vildtforvaltning, herunder de jagtetiske principper, samt har vist at have færdighed i betjeningen af glatløbede skydevåben og
- 5) har fået samtykke hertil fra justitsministeren.

Stk. 2. Jagttegn til personer under 18 år må kun udstedes, hvis indehaveren af forældremyndigheden har givet tilladelse hertil.

Stk. 3. Jagttegn, der ved en påtegning desuden giver tilladelse til jagt med jagtriffel, kan udstedes til personer, som ud over at opfylde betingelserne i stk. 1 og 2 ved en prøve har godtgjort at have fornødent kendskab til og færdighed i brug af jagtriffel.

Stk. 4. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om jagtprøven og riffelprøven. Der kan herunder fastsættes regler om udstedelse af jagttegn til personer, der ikke har fast bopæl i Danmark. Miljøministeren fastsætter endvidere regler om udstedelse af jagttegn og om jagttegnets udseende og indhold.

Stk. 5. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om meddelelse af samtykke efter stk. 1, nr. 5.

§ 41. Miljøministeren fastsætter regler om gyldighedstiden for jagttegn.

Stk. 2. Efter udløbet af gyldighedstiden kan jagttegnet fornys, hvis indehaveren stadig opfylder betingelserne for at erhverve jagttegn.

Stk. 3. Fornyelse af jagttegn kan gøres betinget af, at den pågældende aflægger ny jagt- eller riffelprøve.

§ 42. Miljøministeren kan inddrage et jagttegn, hvis det skønnes, at den pågældende ikke længere opfylder betingelserne efter § 40, stk. 1, nr. 3, for at erhverve jagttegn.

Stk. 2. Generhvervelse af jagttegn, der er inddraget efter stk. 1, kan gøres betinget af, at den pågældende aflægger ny jagt- eller riffelprøve. Det samme gælder, hvis retten til at have eller erhverve jagttegn er frakendt ved dom i medfør af § 55, stk. 1.

§ 43. Personer, der har jagttegn, skal årligt indberette deres vildtudbytte til miljøministeren.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om indholdet af og formen for indberetningen.

§ 44. Personer, der har jagttegn, skal være dækket af en ansvarsforsikring i et forsikringsselskab, der lovligt kan udøve forsikringsvirksomhed her i landet. Forsikringen skal dække krav om erstatning og godtgørelse for skader, der forvoldes ved skudafgivelse under jagt.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om forsikringsordningen.

§ 45. Miljøministeren opkræver ved udstedelse og fornyelse af jagttegn en årlig afgift, hvis størrelse fastsættes af ministeren. Samtidig hermed kan ministeren opkræve den årlige præmie for den ansvarsforsikring, der er nævnt i § 44.

Stk. 2. Midlerne fra jagttegnsafgiften anvendes til hel eller delvis dækning af udgifterne ved varetagelse af lovens formål, herunder til sikring af vildtet og vildtets levesteder, tilskud efter § 12, oprettelse og drift af vildtreservater efter § 33 og § 34, konsulentvirksomhed på jagt- og vildtforvaltningsområdet samt vildtbiologisk forskning og overvågning, herunder til bygningsmæssige rammer for vildtbiologisk forskning og overvågning. Desuden afholdes udgifter til lovens administration i det omfang, de ikke er dækket af gebyrer efter § 53.

Kapitel 8

Administration

§ 46. Miljøministeren kan i særlige tilfælde gøre undtagelse fra bestemmelserne i § 4, stk. 1, § 18, stk. 1 og 2, § 19, stk. 2, § 23, stk. 1 og 3, § 24, § 26, § 28 og § 30, stk. 1.

Stk. 2. Miljøministeren kan, hvis der ikke findes et tilfredsstillende alternativ, gøre undtagelse fra bestemmelserne i § 6 a, stk. 1 og 2, § 7, stk. 1 og 2, § 8 og § 25 for at

- 1) imødegå fare for mennesker eller menneskers sundhed,
- 2) imødegå risiko for smitte af mennesker eller dyr,
- 3) imødegå risiko for luftfartssikkerheden,
- 4) beskytte flora og fauna,
- 5) hindre omfattende skader på bebyggelse, afgrøder, husdyr, skove, fiskeopdræt eller fiskeri- og vandområder,
- 6) tillade, på strengt kontrollerede betingelser, at indfange, besidde eller anvende bestemte arter af fugle i mindre mængder,
- 7) fremme forskning og undervisning,
- 8) genoprette en bestand, genudsætte eller opdrætte arter af fugle og de i bilag 1 til loven nævnte arter eller
- 9) tillade indsamling eller opbevaring af enheder af de arter, der er nævnt i bilag 1 til loven, i et begrænset og specificeret antal og under strengt kontrollerede betingelser.

Stk. 3. For de arter, der er nævnt i bilag 1, må fravigelse efter stk. 2 ikke hindre opretholdelse af den pågældende bestands bevaringsstatus i dens naturlige udbredelsesområde.

Stk. 4. Miljøministeren kan, af andre årsager end nævnt i stk. 2, i ganske særlige tilfælde gøre undtagelse fra § 25.

§ 47. Miljøministeren påser, at loven og de regler, der udstedes i medfør af loven, overholdes.

Stk. 2. Miljøministeren påser, at forbud og påbud efter loven efterkommes, og at vilkår, der er fastsat i tilladelser, overholdes.

Stk. 3. Miljøministeren skal foranledige et ulovligt forhold lovliggjort, medmindre forholdet har underordnet betydning.

§ 48. Det påhviler den til enhver tid værende ejer eller bruger af en ejendom at berigtige et ulovligt forhold, medmindre andet følger af kapitel 8 a.

Stk. 2. Miljøministeren kan for ejerens regning lade et påbud om at berigtige et ulovligt forhold tinglyse på ejendommen. Når forholdet er berigtiget, skal ministeren lade påbudet aflyse af tingbogen.

Stk. 3. Når et ved dom meddelt påbud om at berigtige et ulovligt forhold ikke efterkommes rettidigt og inddrivelse af tvangsbøder ikke kan antages at føre til, at påbudet efterkommes, kan miljøministeren foretage det nødvendige til forholdets berigtigelse for den forpligtedes regning.

§ 49. Miljøministeren kan bemyndige en under ministeriet oprettet statslig myndighed eller efter forhandling med vedkommende minister andre statslige myndigheder til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 2. Miljøministeren kan bemyndige private organisationer til at udføre visse opgaver, der efter loven og regler udstedt i medfør af loven påhviler ministeren.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1 og 2, herunder at afgørelserne ikke skal kunne påklages.

Stk. 4. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om udøvelsen af de beføjelser, som en anden statslig myndighed efter forhandling med vedkommende minister bliver bemyndiget til at udøve efter stk. 1.

Stk. 5. I regler, der er udstedt i medfør af § 11, stk. 2 og 3, kan det bestemmes, at afgørelser i henhold til reglerne ikke kan påklages.

§ 50. Miljøministeren eller personer, der af ministeren er bemyndiget hertil, har mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme for at udøve de beføjelser, der er tillagt dem i denne lov eller i regler udstedt efter loven. Der skal så vidt muligt ske forudgående meddelelse til ejeren eller brugeren.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på bygninger eller dele af bygninger, der udelukkende anvendes til privat beboelse.

§ 51. Miljøministeren nedsætter et vildtforvaltningsråd, der er rådgivende for ministeren i spørgsmål om jagt og vildtforvaltning.

Stk. 2. Rådets formand udpeges af miljøministeren.

Stk. 3. Rådets medlemmer udpeges af miljøministeren efter indstilling fra de nærmeste interesserede organisationer.

Stk. 4. Miljøministeren fastsætter en forretningsorden for rådet.

§ 52. Regeringen kan indgå overenskomster med fremmede stater om fælles foranstaltninger til opfyldelse af lovens formål.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler til opfyldelse af internationale overenskomster, der indgås i henhold til stk. 1.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler, der er nødvendige for anvendelsen her i landet af De Europæiske Fællesskabers forordninger vedrørende forhold, der er omfattet af denne lov.

Stk. 4. Miljøministeren fastsætter med henblik på gennemførelse af Det Europæiske Fællesskabs direktiver og beslutninger på naturbeskyttelsesområdet regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår

- 1) dispensationer kan meddeles efter § 4, stk. 1, § 6 a, stk. 1 og 2, § 7, stk. 1 og 2, § 8, § 18, stk. 1 og 2, § 19, stk. 2, § 23, stk. 1 og 3, §§ 24-26, § 28 og § 30, stk. 1, jf. § 46,
- 2) dispensationer kan meddeles fra regler om vildtreservater udstedt i medfør af § 33,
- 3) oprettelse og nedlæggelse af vildtreservater kan finde sted efter § 33 og § 36 og
- 4) påbud efter § 38 kan meddeles.

Stk. 5. Miljøministeren træffer passende foranstaltninger for at beskytte, opretholde eller genskabe tilstrækkelig forskelligartede og vidtstrakte levesteder for vilde fuglearter.

§ 52 a. Miljøministeren kan til opfyldelse af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EF-habitatdirektivet) ændre lovens bilag 1 og 2.

§ 53. Miljøministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af myndighedernes omkostninger ved administrationen af loven, herunder den administration, der finder sted i henhold til bemyndigelse efter § 49, stk. 2.

Kapitel 8 a

Miljøskade på beskyttede arter eller internationale naturbeskyttelsesområder

§ 53 a. En miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade forstås i overensstemmelse med §§ 7, 10 og 11 i miljøskadeloven.

§ 53 b. Ved den ansvarlige for driften forstås den, der driver eller kontrollerer den erhvervsmæssige aktivitet.

Stk. 2. Ved den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade forstås den ansvarlige for driften, hvis skaden eller den overhængende fare for en skade skyldes uforsvarlig adfærd udvist af den pågældende.

§ 53 c. Den ansvarlige for driften skal i tilfælde af en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade straks underrette miljøministeren om alle relevante aspekter ved situationen.

Stk. 2. Den ansvarlige for driften skal straks iværksætte de nødvendige forebyggende foranstaltninger, der kan afværge en overhængende fare for en miljøskade. Den ansvarlige for driften skal, hvis en miljøskade er indtrådt, straks iværksætte ethvert praktisk gennemførligt tiltag, der kan begrænse skadens omfang og forhindre yderligere skade.

Stk. 3. Miljøministeren påser, at pligterne efter stk. 1 og 2 opfyldes, selv om der endnu ikke er truffet afgørelse efter § 53 f.

§ 53 d. Miljøministeren kan påbyde den ansvarlige for driften at give de oplysninger, som har betydning for vurderingen af, om der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade. Den ansvarlige for driften kan herunder påbydes for egen regning at foretage undersøgelser, analyser, måling af stoffer og lign. med henblik på at klarlægge årsagen til og virkningen af en stedfunden påvirkning af naturen eller miljøet.

§ 53 e. Påbud efter § 53 d kan meddeles, uanset om den ansvarlige for driften har rådighed over den ejendom, hvor der er påvist en påvirkning af naturen eller miljøet. I påbuddet skal der fastsættes en pligt til retablering af ejendommen.

Stk. 2. Hvis den ansvarlige for driften ikke har rådighed over ejendommen, kan miljøministeren meddele den, der har rådighed over ejendommen, påbud om at tåle, at undersøgelser m.v. gennemføres ved den ansvarlige for driften. Påbuddet er bindende over for den, der til enhver tid har rådighed over ejendommen.

§ 53 f. Hvis der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, som skal behandles efter miljøskadeloven, træffer miljøministeren afgørelse herom.

Stk. 2. Miljøministeren offentliggør afgørelsen.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om offentliggørelsen.

§ 53 g. Hvis der foreligger en miljøskade, som påvirker eller kan påvirke et andet EU-land, træffer miljøministeren afgørelse herom, uanset at der ikke efter § 53 f kan træffes afgørelse om, hvem der er ansvarlig for miljøskaden.

§ 53 h. Afgørelse om, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, kan først påklages som led i en klage over en afgørelse efter miljøskadelovens kapitel 2 eller 3. Klagefristen løber i samme tidsrum som klagefristen for afgørelsen efter miljøskadeloven, og klagen skal indgives i overensstemmelse med miljøskadelovens § 52.

§ 53 i. På anmodning fra en klageberettiget efter § 53 k, stk. 1, nr. 2-5, skal miljøministeren træffe afgørelse efter § 53 f eller § 53 g.

Stk. 2. Anmodningen skal være ledsaget af relevante oplysninger om den formodede miljøskade eller den overhængende fare for en miljøskade.

Stk. 3. Ministeren kan afvise at træffe afgørelse om, hvorvidt der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, hvis anmodningen ikke er ledsaget af oplysninger som nævnt i stk. 2.

§ 53 j. Afgørelser efter dette kapitel kan påklages til Naturklagenævnet. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt.

Stk. 2. Klagen indgives skriftligt til miljøministeren. Ministeren videresender klagen til Naturklagenævnet ledsaget af den påklagede afgørelse og det materiale, der er indgået i sagen.

Stk. 3. Klage har opsættende virkning, medmindre Naturklagenævnet beslutter andet.

Stk. 4. Naturklagenævnets formand kan på nævnets vegne træffe afgørelse i klage efter loven, når klagen skønnes ikke at indeholde spørgsmål af væsentlig interesse i forhold til lovens formål.

Stk. 5. Naturklagenævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 53 k. Afgørelser efter dette kapitel kan påklages af

- 1) adressaten for afgørelsen,
- 2) enhver, som har en væsentlig, individuel interesse i sagen,
- 3) landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø,
- 4) landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser, og
- 5) lokale foreninger og organisationer, der har beskyttelse af natur og miljø som hovedformål.

Stk. 2. Ved klage efter stk. 1, nr. 3 og 4, kan Naturklagenævnet kræve, at foreningerne eller organisationerne dokumenterer deres klageberettigelse ved at indsende vedtægter eller på anden måde.

Kapitel 9

Straf m.v.

§ 54. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder § 3, stk. 1, § 4, stk. 1, § 6 a, § 7, § 8, § 9, § 10, stk. 1, § 13, § 16, stk. 1, § 17, § 18, stk. 1, 2 og 6, 2. pkt., § 19, § 22, § 23, stk. 1-3, § 24, § 25, § 26, § 28, § 30, § 31, § 39, § 43, stk. 1, § 44, stk. 1, § 48, stk. 1, eller § 55, stk. 3,
- 2) modtager eller skaffer sig selv eller andre del i en vinding, der er erhvervet ved forsætlig overtrædelse af § 3, stk. 1, § 4, stk. 1, § 13 eller regler udstedt i medfør af § 6, stk. 1,

- 3) ved hjælp til transport, partering, afhændelse eller på lignende måde medvirker til at sikre en anden udbyttet af en forsætlig overtrædelse af § 3, stk. 1, § 4, stk. 1, § 13 eller regler udstedt i medfør af § 6, stk. 1,
- 4) udøver jagt i strid med § 18, stk. 5,
- 5) overtræder regler, som efter § 33 er fastsat for et vildtreservat,
- 6) i strid med § 11, stk. 1, eller § 50 modvirker adgangen til en ejendom,
- 7) tilsidesætter vilkår, der er fastsat i en tilladelse eller godkendelse efter loven eller efter regler udstedt i medfør af loven,
- 8) undlader at efterkomme forbud eller påbud, der er udstedt efter loven eller efter regler fastsat i medfør af loven, herunder påbud om at berigtige et ulovligt forhold, eller
- 9) undlader at give underretning eller træffe foranstaltninger som nævnt i § 53 c.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er

- 1) voldt betydelig skade på de interesser, som loven tilsigter at beskytte, jf. § 1, stk. 1, eller fremkaldt fare derfor eller
- 2) opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre.

Stk. 3. I regler, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne eller for overtrædelse af bestemmelser i forordninger omfattet af § 52, stk. 3. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år under de omstændigheder, der er nævnt i stk. 2.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 5. Sker der ikke konfiskation af udbytte, som er opnået ved overtrædelsen, skal der ved udmåling af bøde, herunder tillægsbøde, tages hensyn til størrelsen af en opnået eller tilsigtet økonomisk fordel, jf. stk. 2, nr. 2.

Stk. 6. Jagt, som udøves i strid med loven eller regler udstedt i medfør af loven, straffes, selv om der ikke ved jagten er fældet eller fanget noget vildt.

Stk. 7. Forældelsesfristen for strafansvaret er 5 år.

Stk. 8. I sager om overtrædelse af loven og af regler udstedt i medfør af loven kan ransagning ske i overensstemmelse med retsplejelovens regler herom.

§ 55. Ved dom for forsætlig overtrædelse af de regler, der er nævnt i § 54, stk. 1 og 3, kan der ske frakendelse af retten til at have eller erhverve jagttegn, hvis det begåede forhold giver grund til at antage, at den pågældende ikke fremtidig vil udøve jagt på forsvarlig måde. Det samme gælder ved dom for forsætligt under jagt at have forvoldt skade på anden person eller fare herfor samt ved dom for forsætligt dyrplageri efter dyreværnslovgivningen.

Stk. 2. Frakendelse af retten til jagttegn sker på tid fra 1 til 5 år, regnet fra endelig dom, eller indtil videre. Hvis retten er frakendt indtil videre, kan sag om fortsat frakendelse efter 5 års forløb indbringes for retten efter reglerne i borgerlig straffelov § 78, stk. 3. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan justitsministeren dog tillade, at indbringelse for retten sker, inden femårsfristen er udløbet.

Stk. 3. Den, der er frakendt retten til jagttegn, eller den, hvis jagttegn er inddraget i medfør af § 42, stk. 1, skal aflevere jagttegnet til politiet.

§ 56. Overtrædelse af § 13, § 17, § 19, stk. 1, og § 31 påtales kun efter den forurettedes begæring, medmindre almene hensyn kræver påtale.

§ 57. Betales gebyrer efter § 53 og udgifter, som miljøministeren har krav på at få dækket efter § 48, stk. 2 og 3, ikke rettidigt, kan der opkræves morarenter på 1,3 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra forfaldstidspunktet.

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 58. Loven træder i kraft den 1. april 1994.

Stk. 2. Reglerne i § 18, stk. 1, 2 og 6, 2. pkt., træder dog først i kraft den 1. april 1997.

Stk. 3. Reglen i § 18, stk. 7, træder i kraft den 1. september 1993.

Stk. 4. Følgende lovbestemmelser ophæves:

- 1) lov om jagt og vildtforvaltning, jf. lovbekendtgørelse nr. 801 af 11. december 1987,
- 2) § 9, stk. 2, i lov nr. 386 af 6. juni 1992, dyreværnslov.

§ 59. Reglen i § 40, stk. 3, finder ikke anvendelse på jagttegnsindehavere, der ved lovens ikrafttræden har erhvervet tilladelse til at besidde jagtriffel.

§ 60. Regler, der er udstedt i medfør af den hidtil gældende lov om jagt og vildtforvaltning, jf. § 58, stk. 4, nr. 1, forbliver i kraft, indtil de afløses af regler udstedt efter denne lov. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler.

§ 61. Afgørelser efter den hidtil gældende lov om jagt og vildtforvaltning, jf. § 58, stk. 4, nr. 1, bevarer deres gyldighed, indtil der efter denne lov eller efter regler udstedt efter loven træffes nye afgørelser. Overtrædelse af afgørelserne straffes efter de hidtil gældende regler.

§§ 62.-63. (Udeladt)

§ 64. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 12 af 12. januar 1997 om ændring af lov om jagt og vildtforvaltning (Jagt på små arealer), som ændrer § 18, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. april 1997.

Lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, som ændrer § 50, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 24. Loven træder i kraft den 1. januar 2005.

Lov nr. 431 af 6. juni 2005 om ændring af forskellige love (Forenkling, harmonisering og objektivering af reglerne for inddrivelse af gæld til det offentlige m.v. samt mulighed for anvendelse af digitale lønsedler), som ændrer § 57, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 85

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. november 2005, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udeladt)

Lov nr. 564 af 24. juni 2005 om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet, lov om vandløb, lov om sommerhuse og camping m.v. og forskellige andre love (Udmøntning af kommunalreformen i en række love på natur- og miljøområdet), som ændrer § 54, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 16

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007.

Stk. 2-8. (Udeladt)

Lov nr. 1571 af 20. december 2006 om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om beskyttelse af havmiljøet og forskellige andre love (Ophævelse af adgang til at overføre myndighedskompetence til kommunale fællesskaber og ændring af delegationsbestemmelser m.v. i en række love på natur- og miljøområdet), som ændrer § 49, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 23

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udeladt)

Lov nr. 507 af 17. juni 2008 om ændring af lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love (Implementering af miljøansvarsdirektivet), som ændrer §§ 48 og 54 og indsætter nyt kapitel 8 a (§§ 53 a- 53 k), indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 15

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2008, jf. dog stk. 3.

Stk. 2-4. (Udeladt)

Lov nr. 508 af 17. juni 2008 om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om jagt og vildtforvaltning og forskellige andre love (Gennemførelse af direktiver om naturbeskyttelse), som ændrer §§ 3, 33, 37, 46, 52 og 54 og indsætter ny § 9 a og bilag 1 og 2, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 16

Loven træder i kraft den 1. juli 2008.

Lov nr. 1336 af 19. december 2008 om ændring af kildeskatteloven, opkrævningsloven, udpantningsloven og forskellige andre love (Konsekvensændringer som følge af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige), som ændrer § 57, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 167

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2009, jf. dog stk. 2. § 11 finder alene anvendelse på afgørelser om lønindeholdelse, der træffes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. (Udeladt)

Lov nr. 514 af 12. juni 2009 om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om jagt og vildtforvaltning og forskellige andre love (Beskyttelse af visse dyrearter m.v.), som ophæver fodnote 1 og 2 til lovens titel, indsætter fodnote 1 til lovens titel, § 6, stk. 3-5, § 6 a, § 9 a, stk. 4, § 15, stk. 3, § 52, stk. 4, nr. 2, og § 52 a, og ændrer § 6, stk. 3 og 4, § 7, § 46, stk. 2, § 52, stk. 4, nr. 1, § 52, stk. 4, nr. 2 og 3, og § 54, stk. 1, nr. 1, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 13

Loven træder i kraft den 1. oktober 2009.

Miljøministeriet, den 24. september 2009

TROELS LUND POULSEN

/ Hans Henrik Christensen

- ¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle, (EF-Tidende 1979 nr. L 103, side 1), som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, (EU-Tidende 2006 nr. L 363, side 368), Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EF-habitatdirektivet), (EF-Tidende 1992 nr. L 206, side 7), som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, (EU-Tidende 2006 nr. L 363, side 368) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, (EU-Tidende 2004 nr. L 143, side 56).

Pattedyr omfattet af § 9 a, stk. 1:

SMÅFLAGERMUS / *MICROCHIROPTERA*

Alle arter, herunder

Vandflagermus

Damflagermus

Skægflagermus

Brandts Flagermus

Frynseflagermus

Bechsteins Flagermus

Skimmelflagermus

Sydflagermus

Brunflagermus

Bredøret Flagermus

Langøret Flagermus

Dværgflagermus

Troldflagermus

Pipistrellflagermus

Myotis daubentoni

Myotis dasycneme

Myotis mystacinus

Myotis brandtii

Myotis nattereri

Myotis bechsteini

Vespertilio murinus

Eptesicus serotinus

Nyctalus noctula

Barbastella barbastellus

Plecotus auritus

Pipistrellus pygmaeus

Pipistrellus nathusii

Pipistrellus pipistrellus

GNAVERE / *RODENTIA*

Hasselmus

Birkemus

Muscardinus avellanarius

Sicista betulina

ROVDYR / *CARNIVORA*

Odder

Lutra lutra

HVALER / *CETACEA*

Alle arter, herunder marsvin

Phocoena phocoena

Pattedyr omfattet af § 9 a, stk. 2:

ROVDYR / *CARNIVORA*

Skovmår

Martes martes

SÆLER / *PHOCIDAE*

Gråsæl

Halichoerus gryphus

Spættet sæl

Phoca vitulina